

Pintér Lajos

Versek egy régi füzetből

Tagoló ének 1992-ből

Ablakunk alatt balkáni gerle
fára, fűre száll, ott burukkol –
balkonunk alatt itt Észak-Balkán,
a legvidámabb barakk múltán
legvidámabb a Balkán-kávéház.

Régi folyónkon egy égi komp jár –
részezes révésze réveteg.
Fölhangzik mégis féltőn egy ének,
ők énekelnek, a gyerekek:
hová ringsz, ringatsz, átkunk, komp-ország.

Kontrapunkt

(Egy motívumra)

Hajszál-vékonyra, tú-hegyesre
faragom ceruzáimat: karcolják
a papírt. Nem írni akarom, inkább
tetoválni a verset.
Válogatok ceruzáim között,
motozok, válogatott ceruzáim
– verstéma ez is –,
ez a *Jolly*, ez a *Breovellier*
vagy ez a *Skoleblyani*.
Túhegyes Jolly ceruzával írom
– végül a verset.

PINTÉR LAJOS (1953) költő, a *Forrás* című folyóirat szerkesztője. Legutóbbi kötete: *tóthi menyhért-énekek* (2018).

Nézd csak, este lesz, este lesz immár,
égi folyón jár a régi csónak: a Hold.
Hajnal és éjszaka távoli partjait,
álomi lét és ébredés
távoli part-falait összekötő
csónak a Hold,
ott ring az égi folyón.
Megállok most, megtörlöm
szemüvegem, dörzsölöm fájó szemem.
Éjszaka azt álmodtam, míg ringatott
a Hold, éjszaka azt álmodtam,
hogy anyám halott.
De él, tyúkot ültet – s mint régen,
még mindig bevarrja a kotlós szemét.
Túvel bevarrja. Tú-hegyes ceruzával
varrom én is a verset.

Mondd csak, Hold, égi csónak,
fiaimat az életnek nevelem, ugye,
nem egy jövőendő háborúnak?
Éjszaka, éjszaka, éjszaka,
orgona föld-illata,
jázmin illata, rózsza illata,
eső áztatta föld orgona-illata.
És minden eladó.
Hajnal lesz. S a nagy árverésen
– hajnali átverésen –
elkel a Hold is,
a mindenkit ringató égi csónak,
hajnalra elkel a Hold is.
Hisz minden eladó.

Ki ringatja majd álmainkat?